

Rok 1913.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LX. — Wydana i rozesłana dnia 26. lipca 1913.

Treść: (M 142—149.) 142. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia Urzędu celnego głównego w Ratyzbonie (w Bawarii). — 143. Ustawa, którą uzupełnia się ustawę o postępowaniu karnem z dnia 23. maja 1873. — 144. Ustawa w celu zmiany ustawy z dnia 18. kwietnia 1869, dotyczącej organizacji Trybunału Państwa, postępowania przed nim oraz wykonywania jego orzeczeń. — 145. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia królewsko-węgierskiego Urzędu celnego głównego II. klasy w Ujwiedek do ekspedycji zających roślin. — 146. Rozporządzenie, obowiązujące w Królestwie Galicji i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim, którym wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 2. stycznia 1913, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich. — 147. Rozporządzenie, obowiązujące w Księstwie Bukowiny, którym wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 2. stycznia 1913, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich. — 148. Rozporządzenie, obowiązujące w Księstwie Śląska, którym wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 2. stycznia 1913, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich. — 149. Rozporządzenie, obowiązujące w Księstwach Stryi i Karyntii, którym wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 2. stycznia 1913, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich.

142.

**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 9. lipca 1913,
dotyczące utworzenia Urzędu celnego głównego
w Ratyzbonie (w Bawarii).**

Na placu lądowania w Ratyzbonie utworzono e. k. Urząd celny główny I. klasy w celu ekspedycji towarów, przeznaczonych do dowozu na obszar celny umowny na Dunaj, względnie do przewozu, z wyjątkiem towarów, przewożonych pociągami lokalnymi, który to urząd rozpoczął już swoją działalność.

Ten Urząd celny główny upoważniony jest także do skróconego postępowania zapowiadawczego i do nieograniczonej ekspedycji przewozowej tytułu.

Zaleski wlr.

143.

**Ustawa z dnia 11. lipca 1913,
któreą uzupełnia się ustawę o postępowaniu karnem
z dnia 23. maja 1873, Dz. u. p. Nr. 119.**

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Pomiędzy pierwszy a drugi ustęp § 283. ustawy o postępowaniu karnem należy wstawić następujący nowy ustęp:

O ile rozchodzi się o wliczenie uwięzienia tymczasowego lub uwięzienia śledczego, można od orzeczenia o karze wnieść tylko odwołanie; jest ono dopuszczalne bez względu na to, czy nastąpiło nadzwyczajne złagodzenie kary lub zamiana kary, czy też nie.

Artykuł II.

§ 400. ustawy o postępowaniu karnem ma opiewać:

Czas, który zasądzony spędził w uwięzieniu od ogłoszenia wyroku pierwszej instancji, należy o tyle wliczać na poczet kar na wolności i grzywien, o ile w rozpoczęciu odbywania kary nastąpiła zwłoka wskutek okoliczności, niezależnych od woli zasądzonego, w szczególności zaś także wskutek wniesienia środka prawnego przez takie osoby, które miały do tego prawo także wbrew jego woli. Oprócz tego wliczenie to następuje wtedy, jeżeli środek prawnego, wniesiony na korzyść zasądzonego, odniósł choćby tylko częściowo pomyślny skutek.

Artykuł III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie w siódmym dniu po dniu jej ogłoszenia.

Wykonanie jej poruczam Mojemu Ministrowi sprawiedliwości.

Bad Ischl, dnia 11. lipca 1913.

Franciszek Józef wlr.

Stürgkh wlr.

Hohenburger wlr.

144.

Ustawa z dnia 12. lipca 1913

w celu zmiany ustawy z dnia 18. kwietnia 1869,
Dz. u. p. Nr. 44, dotyczącej organizacji Trybunału
 Państwa, postępowania przed nim oraz wykony-
 wania jego orzeczeń.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam,
co następuje:

Artykuł I.

§ 29. wymienionej wyżej ustawy ma opiewać,
jak następuje:

Orzeczenia Trybunału Państwa zapadają
bezwzględną większością głosów.

Do wydania jednak orzeczenia, które sprze-
ciwia się zasadzie prawnej, wpisanej do księgi judy-
katów, potrzeba ośmiu głosów.

Do księgi judykatów należy wpisać pewną
zasadę prawną wówczas, jeżeli Trybunał Państwa
uchwalił zasadę prawną i jej wpisanie ośmioma
głosami.

Przewodniczący oddaje głos swój wtedy,
jeżeli głosy są równo podzielone; zdanie, do którego
on przystępuje, staje się wskutek tego uchwałą.

Artykuł II.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam calemu
Ministerstwu.

Bad Ischl, dnia 12. lipca 1913.

Franciszek Józef wlr.

Stürgkh wlr.

Georgi wlr.

Hohenburger wlr.

Zaleski wlr.

Heinold wlr.

Forster wlr.

Hussarek wlr.

Trnka wlr.

Długosz wlr.

Schuster wlr.

Zenker wlr.

145.

Obwieszczenie Ministerstwa skar-
bu z dnia 14. lipca 1913,

dotyczące upoważnienia królewsko-węgierskiego
Urzędu celnego głównego II. klasy w Ujwidek do
ekspedycji żyjących roślin.

Według oznajmienia królewsko-węgierskiego
Ministerstwa skarbu upoważniono królewsko-
węgierski Urząd celny główny II. klasy w Ujwidek
do ekspedycji posyłek roślin, nadchodzących pocztą.

Zaleski wlr.

146.

Rozporządzenie Ministerstwa robót
publicznych w porozumieniu z Mi-
nisterstwem spraw wewnętrznych
z dnia 22. lipca 1913,

obowiązujące w Królestwie Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim, którym
wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy
z dnia 2. stycznia 1913, Dz. u. p. Nr. 3, doty-
czącej utworzenia izb inżynierskich.

W celu wykonania ustawy z dnia 2. stycznia
1913, Dz. u. p. Nr. 3, dotyczącej utworzenia izb
inżynierskich, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Okrąg i siedziba izby.

Dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wiel-
kiem Księstwem Krakowskim tworzy się izbę inży-
nierską z siedzibą we Lwowie.

Przełożenstwo izby (skład i wybór).**§ 2.**

Przełożenstwo izby składa się z 15 członków i czterech zastępców.

Wyboru członków i zastępców dokonuje się zapomocą dwóch osobnych głosowań. Przy trzeciem głosowaniu wybiera się równocześnie dwóch rewizorów rachunkowych i ich zastępców.

Przynajmniej pięciu z pośród członków przełożenstwa musi mieć we Lwowie siedzibę swego przedsiębiorstwa.

Do tej samej kategorii techników cywilnych oraz kategorii rządowo upoważnionych inżynierów górniczych nie może należeć więcej jak czterech członków przełożenstwa izby. Wyjątki dopuszczalne są tylko wtedy, jeżeli pewien członek izby należy do kilku kategorii (§ 3., ustęp 3.).

Zastępcy muszą należeć do rozmaitych kategorii zawodowych; dla nich niema żadnego ograniczenia pod względem siedziby ich przedsiębiorstwa.

Prawo wyborcze należy wykonywać osobiście; zastępstwo lub przesłanie kart głosowania nie jest dopuszczalne.

§ 3.

Dla wyborów na walnym zgromadzeniu miarodajna jest względna większość głosów; w razie równości głosów rozstrzyga los.

Przy wyborze członków przełożenstwa należy postępować w sposób następujący. Wyniesionych na kartach głosowania wybieralnych członków porządkuje się według ilości ważnych głosów, które na nich padły. W tym porządku kolejnym wyłącza się, począwszy od największej ilości głosów, tych członków:

1. którzy nie mieszkają we Lwowie, jeżeli po przedziku ich dziesięciu takich samych członków, albo

2. których kategoria zawodowa jest już czterokrotnie zastąpiona przez ich poprzedników.

Jeżeli pewien członek należy do dwu lub więcej kategorii zawodowych, zostaje tylko wówczas wyłączony z powodu, wymienionego w punkcie 2., jeżeli wszystkie jego upoważnienia są już czterokrotnie zastąpione wśród jego poprzedników.

Techników kultury zalicza się przytłem do inżynierów cywilnych dla techniki kultury.

Pierwszych piętnastu członków, których nie wyłączono w myśl poprzedzających zasad, uważa się za wybranych.

Jeżeli przy pierwszym głosowaniu nie uzyska się w ten sposób pełnej ilości mających się obsadzić miejsc, następuje wybór uzupełniający.

§ 4.**Zmiana sposobów wybierania.**

Sposoby wybierania, ustanowione w §§ 2. i 3., obowiązują tak długo, dopóki w porządku czynności walnego zgromadzenia nie wyda się innych postanowień w granicach ustawy o izbach inżynierskich.

§ 5.**Uzupełnianie przełożenstwa izby.**

W razie przedwczesnego usunięcia się członka przełożenstwa ma pierwszeństwo pod względem wstąpienia do przełożenstwa izby (§ 12., ust. 2., ustawy o izbach inżynierskich) ten z pośród zastępców, którego kategoria zawodowa ma najmniejsze przedstawicielstwo w przełożenstwie. Jeżeli w tym wypadku wchodzi w rachubę kilku zastępców w równej mierze, wówczas rozstrzyga większa ilość głosów, które padły przy wyborze na poszczególnych zastępców, w razie zaś równej ilości głosów, rozstrzyga los.

Czynności członków przełożenstwa, powołanych drogą kooptacji (§ 12., ust. 3., ustawy o izbach inżynierskich), trwają aż do czasu przedsiębrania na następnym walnym zgromadzeniu wyboru uzupełniającego.

Ubytek zastępców członków przełożenstwa można również zastąpić przez wybór uzupełniający.

Wybory uzupełniające mają skuteczność na przeciąg reszty okresu czynności przełożenstwa.

§ 6.**Wybór prezydenta izby i wiceprezydentów.**

Członkowie przełożenstwa izby wybierają w drodze osobnych głosowań oprócz prezydenta izby pierwszego i drugiego wiceprezydenta. Prezydent i przynajmniej jeden z obu wiceprezydentów muszą mieć dla swych czynności siedzibę we Lwowie.

Wybory odbywają się zapomocą kart głosowania. Za wybranego uważa się tego, na którego padnie więcej niż połowa oddanych ważnych głosów. Liczy się tu także próżne karty głosowania. Jeżeli przy pierwszym głosowaniu nie uzyska się absolutnej większości głosów, należy dokonać wyboru ścisłej szego pomiędzy tymi dwoma członkami przełożenstwa, którzy otrzymali największą ilość głosów. W razie równości głosów rozstrzyga w wszystkich przypadkach los.

Jeżeli prezydent lub jeden z wiceprezydentów ustępuje przed upływem okresu czynności, winno przełożenstwo izby, ewentualnie po uzupełnieniu się (§ 5.), dokonać nowego wyboru na przeciąg reszty okresu czynności.

Prezydenta zastępuje w razie doznania przez niego przeszkody lub przedwczesnego jego ustąpienia, w tym ostatnim wypadku aż do czasu dokonania nowego wyboru, pierwszy wiceprezydent lub, jeżeli i ten doznał przeszkody albo ustąpił, drugi wiceprezydent.

§ 7.

Ukonstytuowanie się przełożenstwa izby.

Jeżeli wszyscy nowo wybrani członkowie przełożenstwa obecni są na walnym zgromadzeniu izby inżynierskiej, następuje ukonstytuowanie się przełożenstwa izby oraz wybór prezydenta i obu wiceprezydentów bezpośrednio zaraz po walnym zgromadzeniu pod kierownictwem przewodniczącego tegoż zgromadzenia. W razie przeciwnym zwołuje członków przełożenstwa do przedsięwzięcia wyboru prezydent dotychczasowy lub, jeżeli to nie jest możliwe, włada nadzorcza (§ 20. ustawy o izbach inżynierskich).

§ 8.

Opinia izby o policjalności praktyki.

W celu wydawania opinii izby o policjalności praktyki, wykazywanej przez starających się o upoważnienie na inżyniera cywilnego, geometrę cywilnego lub rządowo upoważnionego inżyniera górnictwa, których mają zasiegać władze po myśli § 13. ustawy o izbach inżynierskich, będzie się wyznaczać przełożenstwu izby czasokres 14 dniowy, który można w przypadku ostatecznym przedłużyć do czterech tygodni.

§ 9.

Zawiadamianie władzy nadzorczej o posiedzeniach i wyborach.

Przełożenstwo izby winno zawiadamiać w należym czasie władzę nadzorczą o zwoływaniu walnych zgromadzeń i posiedzeń przełożenstwa, oznajmiając porządek dzienny, oraz po przeprowadzeniu wyborów donosić władzy tej o ich wyniku.

§ 10.

Wykonywanie uchwał przełożenstwa izby.

Uchwały przełożenstwa wykonuje prezydent.

Może on jednak odmówić wykonania lub wydania jakiejś uchwały, jeżeli mniema, że uchwała wykracza przeciw obowiązującym przepisom lub narusza godność izby inżynierskiej, albo że przełożenstwo przez tę uchwałę przekroczyło swój zakres działania.

Jeżeli prezydent skorzysta z tego prawa, winien sprawę przedłożyć bezwłocznie władzy nadzorczej celem rozstrzygnięcia kwestyi, czy uchwałę należy wykonać, czy nie.

§ 11.

Porządki czynności.

Porządki czynności walnego zgromadzenia i przełożenstwa izby należy za pośrednictwem Namiestnictwa przedkładać do zatwierdzenia Ministerstwu robót publicznych.

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Heinold wlr.

Trnka wlr.

147.

Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 23. lipca 1913,

obowiązujące w Księstwie Bukowiny, którym wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 2. stycznia 1913, Dz. u. p. Nr. 3, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich.

W celu wykonania ustawy z dnia 2. stycznia 1913, Dz. u. p. Nr. 3, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Okrąg i siedziba izby.

Dla Księstwa Bukowiny tworzy się izbę inżynierską z siedzibą w Czerniowcach.

Przełożenstwo izby (skład i wybór).

§ 2.

Przełożenstwo izby składa się z ośmiu członków i dwóch zastępców.

Wyboru członków i zastępców dokonuje się zapomocą dwóch osobnych głosowań. Przy trzecim głosowaniu wybiera się równocześnie dwóch rewizorów rachunkowych i ich zastępców.

Przynajmniej czterech z pośród członków przełożenstwa musi mieć siedzibę swego przedsiębiorstwa w Czerniowcach lub w jednej z gmin sąsiednich.

Do tej samej kategorii techników cywilnych oraz kategorii rządowo upoważnionych inżynierów górniczych nie może należeć więcej jak dwóch członków przełożenstwa izby. Wyjątki dopuszczalne

są tylko wtedy i o tyle, o ileby tego wymagała nie-wystarczająca ilość lub skład kategorii, zastąpionych w izbie, lub jeżeli jeden członek izby należy do kilku kategorii (§ 3., ustęp 3.).

Zastępcy muszą należeć do rozmaitych kategorii zawodowych; dla nich niema żadnego ograniczenia pod względem siedziby ich przedsiębiorstwa.

Prawo wyborcze należy wykonywać osobiście; zastępstwo lub przesłanie kart głosowania nie jest dopuszczalne.

§ 3.

Dla wyborów na walnym zgromadzeniu miarodajna jest względna większość głosów; w razie równości głosów rozstrzyga los.

Przy wyborze członków przełożenstwa należy postępować w sposób następujący. Wymienionych na kartach głosowania wybieranych członków porządkuje się według ilości ważnych głosów, które na nich padły. W tym porządku kolejnym wyłącza się, począwszy od największej ilości głosów, tych członków:

1. którzy nie mieszkają w Czerniowcach lub w jednej z gmin sąsiednich, jeżeli poprzedza ich czterech takich samych członków, albo

2. których kategoria zawodowa jest już dwukrotnie zastąpiona przez ich poprzedników.

Jeżeli pewien członek należy do dwu lub więcej kategorii zawodowych, zostaje tylko wówczas wyłączony z powodu, wymienionego w punkcie 2., jeżeli wszystkie jego upoważnienia są już dwukrotnie zastąpione wśród jego poprzedników.

Techników kultury zalicza się przytem do inżynierów cywilnych dla techniki kultury.

Pierwszych ośmiu członków, których nie wyłączono w myśl poprzedzających zasad, uważa się za wybranych.

Jeżeli przy pierwszym głosowaniu nie uzyska się w ten sposób pełnej ilości mających się obsadzić miejsc, następuje wybór uzupełniający.

§ 4.

Zmiana sposobów wybierania.

Sposoby wybierania, ustanowione w §§ 2. i 3., obowiązują tak długo, dopóki w porządku czynności walnego zgromadzenia nie wyda się innych postanowień w granicach ustawy o izbach inżynierskich.

§ 5.

Uzupełnianie przełożenstwa izby.

W razie przedwczesnego usunięcia się jednego z członków przełożenstwa ma pierwszeństwo pod względem wstąpienia do przełożenstwa izby (§ 12., ust. 2., ustawy o izbach inżynierskich) ten z pośród zastępców, którego kategoria zawodowa ma słabsze

przedstawicielstwo w przełożenstwie. Jeżeli w tym wypadku wchodzą w rachubę obaj zastępcy w równej mierze, wówczas rozstrzyga większa ilość głosów, które padły przy wyborze na poszczególnych zastępców, w razie zaś równej ilości głosów, rozstrzyga los.

Czynności członków przełożenstwa, powołanych drogą kooptacji (§ 12., ust. 3., ustawy o izbach inżynierskich), trwają aż do czasu przedsiębrania na następnym walnym zgromadzeniu wyboru uzupełniającego.

Ubytek zastępców członków przełożenstwa można również zastąpić przez wybór uzupełniający.

Wybory uzupełniające mają skuteczność na przekąt reszły okresu czynności przełożenstwa.

§ 6.

Wybór prezydenta izby i wiceprezydenta.

Członkowie przełożenstwa izby wybierają w osobnym głosowaniu oprócz prezydenta izby jednego wiceprezydenta.

Wybory odbywają się zapomocą kart głosowania. Za wybranego uważa się tego, na którego padnie więcej niż połowa oddanych ważnych głosów. Liczy się tu także późne karty głosowania. Jeżeli przy pierwszym głosowaniu nie uzyska się absolutnej większości głosów, należy dokonać wyboru ścisłej szego pomiędzy tymi dwoma członkami przełożenstwa, którzy otrzymali największą ilość głosów. W razie równości głosów rozstrzyga w wszystkich przypadkach los.

Jeżeli prezydent lub wiceprezydent ustąpi przed upływem okresu czynności, winno przełożenstwo izby, ewentualnie po uzupełnieniu się (§ 5.), dokonać nowego wyboru na przekąt reszły okresu czynności.

§ 7.

Ukonstytuowanie się przełożenstwa izby.

Jeżeli wszyscy nowo wybrani członkowie przełożenstwa obecni są na walnym zgromadzeniu izby inżynierskiej, następuje ukonstytuowanie się przełożenstwa izby oraz wybór prezydenta i wiceprezydenta bezpośrednio zaraz po walnym zgromadzeniu pod kierownictwem przewodniczącego tegoż zgromadzenia. W razie przeciwnym zwołuje członków przełożenstwa do przedsięwzięcia wyboru prezydent dotychczasowy lub, jeżeli to nie jest możliwe, władza nadzorcza (§ 20. ustawy o izbach inżynierskich).

§ 8.

Opinia izby o policzalności praktyki.

W celu wydawania opinii izby o policzalności praktyki, wykazywanej przez starających się o upo-

ważnienie na inżyniera cywilnego, geometrę cywilnego lub rządowo upoważnionego inżyniera górnego, których mają zasiągać władze po myśli § 13. ustawy o izbach inżynierskich, będzie się wyznaczać przełożenstwu izby 14-dniowy czasokres, który można w przypadku ostatecznym przedłużyć do czterech tygodni.

§ 9.

Zawiadomianie władz nadzorczej o posiedzeniach i wyborach.

Przełożenstwo izby winno zawiadamiać w należytym czasie władzę nadzorczą o zwoływaniu walnych zgromadzeń i posiedzeń przełożenstwa, oznajmując porządek dzienny, oraz po przeprowadzeniu wyborów donosić władz tej o ich wyniku.

§ 10.

Wykonywanie uchwał przełożenstwa izby.

Uchwały przełożenstwa wykonuje prezydent.

Może on jednak odmówić wykonania lub wydania jakiejś uchwały, jeżeli mniema, że uchwała wykracza przeciw obowiązującym przepisom lub narusza godność izby inżynierskiej, albo że przełożenstwo przez tą uchwałę przekroczyło swój zakres działania.

Jeżeli prezydent skorzysta z tego prawa, winien sprawę przedłożyć bezwłocznie władz nadzorczej celem rozstrzygnięcia kwestyi, czy uchwałę należy wykonać czy nie.

§ 11.

Porządki czynności.

Porządki czynności walnego zgromadzenia i przełożenstwa izby należy za pośrednictwem Rządu krajowego przedkładać do zatwierdzenia Ministerstwu robót publicznych.

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze wejdzie natychmiast w życie.

Heinold wlr.

Trnka wlr.

148.

Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych

z dnia 23. lipca 1913,

obowiązujące w Księstwie Śląska, którym wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia

2. stycznia 1913, Dz. u. p. Nr. 3, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich.

W celu wykonania ustawy z dnia 2. stycznia 1913, Dz. u. p. Nr. 3, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Okrąg i siedziba izby.

Dla Księstwa Śląska tworzy się izbę inżynierską z siedzibą w Opawie.

§ 2.

Skład przełożenstwa izby.

Przełożenstwo izby składa się w regule z ośmiu wyjątkowo zaś (§ 4., ustęp 2.) z dziewięciu członków i dwóch zastępców.

§ 3.

Sekcje wyborcze.

W celu dokonywania wyboru członków przełożenstwa izby dzieli się członków izby inżynierskiej dla Księstwa Śląska na dwie narodowe sekcje wyborcze, niemiecką i słowiańską.

Każdy technik cywilny i rządowo upoważniony inżynier górniczy, osiadły w czasie utworzenia izby inżynierskiej w Księstwie Śląska, winien oznać c. k. Rządu i krajowemu w Opawie wskutek wezwania w ciągu 14 dni, do której sekcji wyborczej przystępuje. Również winien każdy, kto uzyska w przyszłości autoryzację na technika cywilnego lub inżyniera górnego z siedzibą swego przedsiębiorstwa na Śląsku, jeżeli nie jest już członkiem izby inżynierskiej, po swem zaprzysiężeniu, w końcu każdy technik cywilny lub rządowo upoważniony inżynier górniczy, osiadły w okrągu każdej innej izby, jeżeli przeniesie siedzibę swego przedsiębiorstwa na Śląsk, równocześnie z doniesieniem o przesiedleniu się donieść o tem, do której sekcji wyborczej przystępuje; w szczególności technik cywilny ma o tem donieść Rządowi krajowemu w Opawie, inżynier górniczy zaś c. k. Starostwu górnictwu w Wiedniu. Rząd krajowy, względnie Starostwo górnictwa zawadomi o uskuteczeniu wyboru przełożenstwo izby, które winno członków obu sekcji wyborczych prowadzić osobno w ewidencji i zapisywać wszelki przyrost i ubytek.

Nie wolno później zmieniać sekcji wyborczej.

§ 4.

Rozdział przełożenstwa izby na sekcje wyborcze.

Ośmiu członków przełożenstwa izby rozdziela organ, zarządzający wybór, między obie sekcje

wybiorcze według stosunku ilości członków sekcyi wyborecznych, istniejącego w dniu rozpisania wyboru.

Ułamki, wynoszące $\frac{1}{2}$ lub więcej, liczy się przytym za 1, ułamków, wynoszących mniej niż $\frac{1}{2}$, nie uwzględnia się. Stosownie do tego powiększa się ilość członków przełożenstwa izby, jeżeli przy obu liczbach wypada ściśle ułamek $\frac{1}{2}$, z ośmio do dziewięciu.

Każda sekcyja wybiorcza wybiera przypadającą na nią ilość członków przełożenstwa izby, jednego rewizora rachunkowego i jego zastępcę. Oprócz tego wybiera niemiecka sekcyja wybiorcza dwóch, zaś słowiańska sekcyja wybiorcza jednego zastępcę członka przełożenstwa.

§ 5.

Kategorie zawodowe członków przełożenstwa.

Postanowienie § 11., ustęp 2., ustawy o izbach inżynierskich, że z jednej i tej samej kategorii techników cywilnych oraz z kategorii rządowo upoważnionych inżynierów górniczych można wybrać najwyżej trzecią część członków przełożenstwa, stosuje się do wyboru w poszczególnych sekcyach wyborecznych w sposób następujący:

Jeżeli na jedną sekcyę wybiorczą nie przypada więcej jak czterech członków przełożenstwa, muszą wszyscy należeć do rozmaitych kategorii.

Jeżeli na jedną sekcyę wybiorczą przypada więcej niż czterech członków przełożenstwa, muszą oni rozdzielać się co najmniej na cztery kategorie a do jednej i tej samej kategorii nie może należeć więcej jak dwóch.

Wyjątki dopuszczalne są tylko wtedy i o tyle, o ileby tego wymagała niewystarczająca ilość lub skład kategorii, reprezentowanych w odnośnej sekcyi wybiorczej, lub jeżeli jakiś członek izby należał do kilku kategorii (§ 7., ustęp 3.).

Zastępcy członków przełożenstwa, których ma wybrać niemiecka sekcyja wybiorcza, muszą należeć do rozmaitych kategorii.

Wybór przełożenstwa izby.

§ 6.

Prawo wybiorcze należy wykonywać osobie; zastępstwo lub przesyłanie kartek do głosowania nie jest dopuszczalne.

Przewodniczący walnego zgromadzenia wykonuje swoje prawo wybiorcze tylko w tej sekcyi wybiorczej, do której należy.

Samoistny wybór w łonie sekcyi wybiorczej zależny jest od tego, aby sekcyja reprezentowana była co najmniej przez jedną czwartą część swych członków.

Gdyby w pewnej sekcyi wybiorczej w czasie rozpoczęcia się głosowania, jednak co najmniej w godzinę po terminie, wyznaczonym dla rozpo-

częcia się walnego zgromadzenia, warunek ten się nie ziścił, co ma stwierdzić przewodniczący, wówczas przechodzi prawo wyboru funkeyonaryszów, przypadających na tę sekcyę wybiorczą, na ogół uprawnionych do wyboru członków izby, obecnych w lokalu wyborczym. Wybieralnymi są w tym wypadku tylko członkowie sekcyi wybiorczej, która nie była dostatecznie zastąpiona.

Jawienie się wyborców po stwierdzeniu okoliczności, że sekcyja wybiorcza nie jest zastąpiona przez czwartą część swych członków, nie wywiera żadnego wpływu na dalszy przebieg wyborów; ci jednak, którzy jawili się później, nie są wyłączeni od oddania głosów.

Przy zaproszeniu na walne zgromadzenia, na których mają się przeprowadzić wybory, należy zwrócić członkom izby uwagę na powyższe skutki niedostatecznego zastąpienia sekcyi wybiorczej.

Podział walnego zgromadzenia według sekcyi nie narusza postanowienia § 7. ustawy o izbach inżynierskich, według którego walne zgromadzenie zdolne jest do powzięcia uchwał, jeżeli co najmniej jedna czwarta część członków jest obecna.

§ 7.

Dla wyborów na walnym zgromadzeniu miarodajna jest względna większość głosów; w razie równości głosów rozstrzyga los.

Przy wyborze członków przełożenstwa należy postępować w sposób następujący. Wybieralnych członków, wymienionych na kartach głosowania dla pewnej sekcyi wybiorczej, porządkuje się według ilości ważnych głosów, które na nich padły. W tym porządku kolejnym wyłącza się, począwszy od największej ilości głosów, tych członków, których kategoria zawodowa jest już wśród ich poprzedników raz reprezentowana, jeżeli ma się wybrać najwyżej czterech członków przełożenstwa, lub jest reprezentowana już dwukrotnie, jeżeli ma się wybrać więcej niż czterech członków przełożenstwa.

Jeżeli pewien członek należy do dwu lub więcej kategorii zawodowych, zostaje tylko wówczas wyłączony, jeżeli wszystkie jego upoważnienia są już raz, względnie dwa razy zastąpione wśród jego poprzedników.

Techników kultury zalicza się przytym do inżynierów cywilnych dla techniki kultury.

Pierwszych za porządkiem, których nie wyłączono w myśl poprzedzających zasad, uważa się w miarę potrzebnej ilości za wybranych, pod warunkiem, że rozdzielały się, o ile należy wybrać więcej niż czterech członków przełożenstwa, co najmniej na cztery kategorie. Jeżeli tak nie jest, wówczas wyłącza się ostatniego, którego wybór sprzeciwia się temu wymaganiu, a w jego miejsce wstępuje pierwszy z jego następców, nie należący do zastąpionej już kategorii.

Jeżeli przy pierwszym głosowaniu nie uzyska się w ten sposób pełnej ilości mających się obsadzić miejsc, wówczas następuje wybór uzupełniający (§ 6., ustęp 3. do 5.).

§ 8.

Zmiana sposobów wybierania.

Sposoby wybierania, ustanowione w §§ 6. i 7., obowiązują tak długo, dopóki w porządku czynności walnego zgromadzenia nie wyda się innych postanowień w granicach ustawy o izbach inżynierskich.

§ 9.

Uzupełnianie przełożenstwa izby.

W razie przedwczesnego usunięcia się członka przełożenstwa wstępuje do przełożenstwa izby zastępca, wybrany przez sekcję wyborczą członka, który ustąpił. Z obu zastępcoów nienieckiej sekcji wyborczej ma przytem pierwszeństwo ten, którego kategoria zawodowa ma słabsze przedstawicielstwo w przełożenstwie. Jeżeli w tym wypadku wchodzą w rachubę obaj zastępcy w równej mierze, wówczas rozstrzyga większa ilość głosów, które padły przy wyborze na poszczególnych zastępcoów, w razie zaś równej ilości głosów, rozstrzyga los.

Jeżeli już niema żadnego zastępcy, wybranego przez sekcję wyborczą członka ustępującego, mogą członkowie przełożenstwa, należący do wspomnianej sekcji wyborczej, powołać jednego członka przez kooptację, przyczem należy brać na względ postanowienia § 5. Czynności członka przełożenstwa powołanego drogą kooptacji, trwają aż do czasu przedsiębrania na następnym walnym zgromadzeniu wyboru uzupełniającego.

Ubytek zastępcoów członków przełożenstwa można także wyrównać przez wybór uzupełniający.

Wybory uzupełniające mają skuteczność na przekąt reszły czasu, przez który trwają czynności przełożenstwa.

§ 10.

Wybór prezydenta izby i wiceprezydenta.

Członkowie przełożenstwa izby wybierają wspólnie zapomocą kart głosowania w drodze trzech osobnych głosowań prezydenta izby oraz pierwszego i drugiego wiceprezydenta.

Przynajmniej jednego z obu wiceprezydentów należy wybrać z tej sekci, do której nie należy prezydent. Zresztą należy uważać za wybranego tego, na którego padnie więcej niż połowa oddanych ważnych głosów. Liczy się tu także niewypełnione karty głosowania. Jeżeli przy pierwszym głosowaniu nie uzyska się absolutnej większości głosów, należy dokonać wyboru ścisłejszego pomiędzy tymi dwoma członkami przełożenstwa, którzy otrzymali największą

ilość głosów. W razie równości głosów rozstrzyga w wszystkich przypadkach los.

Jeżeli prezydent lub jeden z wiceprezydentów ustąpi przed upływem okresu czynności, winno przełożenstwo izby, ewentualnie po uzupełnieniu się (§ 9.), dokonać nowego wyboru na przeciąg reszty okresu czynności.

§ 11.

Ukonstytuowanie się przełożenstwa izby.

Jeżeli wszyscy nowo wybrani członkowie przełożenstwa obecni są na walnym zgromadzeniu izby inżynierskiej, następuje ukonstytuowanie się przełożenstwa izby oraz wybór prezydenta i obu wiceprezydentów bezpośrednio zaraz po walnym zgromadzeniu pod kierownictwem przewodniczącego tegoż zgromadzenia. W razie przeciwnym zwoluje członków przełożenstwa do przedsięwzięcia wyboru prezydent dotychczasowy lub, jeżeli to nie jest możliwe, władza nadzorcza (§ 20. ustawy o izbach inżynierskich).

§ 12.

Opinia izby o policzalności praktyki.

W celu wydawania opinii izby o policzalności praktyki, wykazywanej przez starających się o upoważnienie na inżyniera cywilnego, geometrę cywilnego lub rządowo upoważnionego inżyniera górnictwa, których mają zasięgać władze po myśli § 13. ustawy o izbach inżynierskich, będzie się wyznaczać przełożenstwu izby czasokres 14-dniowy, który można w przypadku ostatecznym przedłużyć do czterech tygodni.

§ 13.

Zawiadamianie władzy nadzorczej o posiedzeniach i wyborach.

Przełożenstwo izby winno zawiadamiać w należytym czasie władzę nadzorczą o zwolnianiu walnych zgromadzeń i posiedzeń przełożenstwa, oznajmiając porządek dzienny, oraz po przeprowadzeniu wyborów donosić władz tej o ich wyniku.

§ 14.

Wykonywanie uchwał przełożenstwa izby.

Uchwały przełożenstwa wykonuje prezydent.

Może on jednak odmówić wykonania lub wydania jakiejś uchwały, jeżeli minie, że uchwała wykracza przeciw obowiązującym przepisom lub narusza godność izby inżynierskiej, albo że przełożenstwo przez tę uchwałę przekroczyło swój zakres działania.

Jeżeli prezydent skorzysta z tego prawa, winien sprawę przedłożyć bezzwłocznie władz nadzorczej celem rozstrzygnięcia kwestyi, czy uchwałę należy wykonać czy nie.

§ 15.

Zastępstwo prezydenta izby.

Prezydenta zastępuje w razie doznania przez niego przeszkoły lub przedwczesnego jego ustąpienia, w tym ostatnim wypadku aż do czasu dokonania nowego wyboru, pierwszy wiceprezydent lub, jeżeli i ten doznał przeszkoły albo ustąpił, drugi wiceprezydent.

Ceżeli przełożenstwo izby pełni czynności rady honorowej (§ 17. ustawy o izbach inżynierskich), winien przewodniczący o ile możliwości należeć do tej samej sekcyi wyborczej co członek izby, przeciw któremu prowadzi się śledztwo.

§ 16.

Jednolitość prowadzenia czynności.

Sekcye wyborcze tworzy się po myśli powyższych postanowień tylko w celu dokonywania wyborów. Zresztą zupełnie jednolicie odbywają się obrady i zapadają uchwały na walnym zgromadzeniu, tudzież zupełnie jednolicie prowadzi się czynności przełożenstwa i obu rewizorów rachunkowych.

§ 17.

Porządkci czynności.

Porządkci czynności walnego zgromadzenia i przełożenstwa izby należy za pośrednictwem Rządu krajowego w Opawie przedkładać do zatwierdzenia Ministerstwu robót publicznych.

§ 18.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Heinold wr.

Trnka wr.

149.**Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 23. lipca 1913,**

obowiązujące w Księstwach Styryi i Karynty, które wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 2. stycznia 1913, Dz. u. p. Nr. 3, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich.

W celu wykonania ustawy z dnia 2. stycznia 1913, Dz. u. p. Nr. 3, dotyczącej utworzenia izb inżynierskich, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Okrąg i siedziba izby.

Dla Księstw Styryi i Karynty tworzy się izbę inżynierską z siedzibą w Gracu.

§ 2.

Skład przełożenstwa izby.

Przełożenstwo izby składa się z dziewięciu członków i trzech zastępców.

Przynajmniej czterech z pośród członków przełożenstwa musi mieć siedzibę swego przedsiębiorstwa w Gracu lub w jednej z gmin sąsiednich.

Zastępcy muszą należeć do rozmaitych kategorii zawodowych; dla nich niema żadnego ograniczenia pod względem siedziby ich przedsiębiorstwa.

Wybór przełożenstwa izby.

§ 3.

W celu wyboru należy každemu członkowi izby, uprawnionemu do wyboru, wydać wraz z pisemnym zaproszeniem na odnośne walne zgromadzenie kartę głosowania oraz listę członków wybieralnych wraz z ich kategoriami zawodowymi i pouczeniem o rodzaju i liczbie wybrać się mających funkcjonariuszów, o ograniczeniu ze względu na siedzibę przedsiębiorstwa i kategorie zawodowe (§ 2. rozporządzenia i § 11., usł. 2. ustawy o izbach inżynierskich) i o dokonywaniu wyboru. Karty głosowania należy podzielić na rubryki według rodzajów funkcjonariuszy, którzy mają być wybrani.

Wyboru dokonuje się albo zapomocą oddania karty głosowania osobiście na walnym zgromadzeniu albo przez przesłanie karty głosowania. W przypadku ostatnim należy kartę głosowania przesyłać w zamkniętej kopercie, zaopatrzonej podpisem i pieczęcią urzędową wyborcy, aż do dnia, poprzedzającego walne zgromadzenie do tego organu, który zwołał walne zgromadzenie. Przysłać kartę głosowania wolno tylko tym członkom izby, którzy nie mieszkają w Gracu lub w jednej z gmin sąsiednich.

Zastępstwo przy wykonywaniu prawa wyborczego nie jest dopuszczalne.

§ 4.

Dla wyborów na walnym zgromadzeniu miano dajna jest względna większość głosów; w razie równości głosów rozstrzyga los.

Przy wyborze członków przełożenstwa należy postępować w sposób następujący. Wymienionych na kartach głosowania wybieralnych członków porządkuje się według ilości ważnych głosów, które na nich padły. W tym porządku kolejnym wyłącza się, począwszy od największej ilości głosów, tych członków:

1. którzy nie mieszkają w Gracu lub w jednej z gmin sąsiednich, jeżeli poprzedza ich pięciu takich samych członków, albo

2. których kategoria zawodowa jest już trzykrotnie reprezentowana przez ich poprzedników.

Jeżeli pewien członek należy do dwu lub więcej kategorii zawodowych, zostaje tylko wówczas wyłączony z powodu, wymienionego w punkcie 2., jeżeli wszystkie jego upoważnienia są już trzykrotnie reprezentowane wśród jego poprzedników.

Techników kultury zalicza się przytem do inżynierów cywilnych dla techniki kultury.

Pierwszych dziewięciu członków, których nie wyłączono w myśl poprzedzających zasad, uważa się za wybranych.

Jeżeli przy pierwszym głosowaniu nie uzyska się w ten sposób pełnej ilości mających się obsadzić miejsc, mają członkowie, obecni na walnym zgromadzeniu, dokonać wyboru uzupełniającego.

§ 5.

Zmiana sposobów wybierania.

Sposoby wybierania, ustanowione w §§ 3. i 4., obowiązują tak długo, dopóki w porządku czynności walnego zgromadzenia nie wyda się innych postanowień w granicach ustawy o izbach inżynierskich.

§ 6.

Uzupełnianie przełożenstwa izby.

W razie przedwczesnego usunięcia się jednego z członków przełożenstwa ma pierwszeństwo pod względem wstąpienia do przełożenstwa izby (§ 12., ust. 2., ustawy o izbach inżynierskich) ten z pośród zastępów, którego kategoria zawodowa ma najslabsze przedstawicielstwo w przełożenstwie. Jeżeli w tym wypadku wchodzi w rachubę kilku zastępów w równej mierze, wówczas rozstrzyga większa ilość głosów, które padły przy wyborze na poszczególnych zastępów, w razie zaś równej ilości głosów rozstrzyga los.

Czynności członków zastępstwa, powołanych drogą kooptacji (§ 12., ust. 3., ustawy o izbach inżynierskich), trwają aż do czasu przedsiębrania na następnym walnym zgromadzeniu wyboru uzupełniającego.

Ubytek członków zastępów przełożenstwa można również zastąpić przez wybór uzupełniający.

Wybory uzupełniające mają skuteczność na przeciag reszty czasu, przez który trwają czynności przełożenstwa.

§ 7.

Wybór prezydenta izby i wiceprezydenta.

Członkowie przełożenstwa izby wybierają oprócz prezydenta izby w drodze osobnego głosowania jednego wiceprezydenta. Funkcyonariusze ci muszą mieć siedzibę swego przedsiębiorstwa w Gracu lub w jednej z gmin sąsiednich.

Wybory odbywają się zapomocą kart głosowania. Za wybranego uważa się tego, na którego padnie więcej niż połowa oddanych ważnych głosów. Liczy się tu także niewypełnione karty głosowania. Jeżeli przy pierwszym głosowaniu nie uzyska się absolutnej większości głosów, należy dokonać wyboru ścisłego pomiędzy tymi dwoma członkami przełożenstwa, którzy otrzymali największą ilość głosów. W razie równości głosów rozstrzyga w wszystkich przypadkach los.

Jeżeli prezydent lub wiceprezydent ustąpi przed upływem okresu czynności, winno przełożenstwo izby, ewentualnie po uzupełnieniu się (§ 6.), dokonać nowego wyboru na przeciag reszty okresu czynności.

§ 8.

Ukonstytuowanie się przełożenstwa izby.

Jeżeli wszyscy nowo wybrani członkowie przełożenstwa obecni są na walnym zgromadzeniu izby inżynierskiej, następuje ukonstytuowanie się przełożenstwa izby oraz wybór prezydenta i wiceprezydenta bezpośrednio zaraz po walnym zgromadzeniu pod kierownictwem przewodniczącego tegoż zgromadzenia. W razie przeciwnego zwołuje członków przełożenstwa do przedsięwzięcia wyboru prezydent dotyczyający lub, jeżeli to nie jest możliwe, władza nadzorcza (§ 20. ustawy o izbach inżynierskich).

§ 9.

Opinie izby o policzalności praktyki.

W celu wydawania opinii izby o policzalności praktyki, wykazywanej przez starających się o upoważnienie na inżyniera cywilnego, geometrę cywilnego lub rzadziej upoważnionego inżyniera górnego, których mają zasięgać władze po myśli § 13. ustawy o izbach inżynierskich, będzie się wyznaczać przełożenstwu izby 14-dniowy czasokres, który można w przypadku ostatecznym przedłużyć do czterech tygodni.

§ 10.

Zawiadamianie władzy nadzorczej o posiedzeniach i wyborach.

Przełożenstwo izby winno zawiadamiać w należytym czasie władzę nadzorczą o zwoływaniu wal-

nnych zgromadzeń i posiedzeń przełożenstwa, oznajmując porządek dzienny, oraz po przeprowadzeniu wyborów donosić władzy tej o ich wyniku.

§ 11.

Wykonywanie uchwał przełożenstwa izby.

Uchwały przełożenstwa wykonuje prezydent.

Może on jednak odmówić wykonania lub wydania jakiejś uchwały, jeżeli mniema, że uchwała wykracza przeciw obowiązującym przepisom lub narusza godność izby inżynierskiej, albo że przełożenstwo przez tę uchwałę przekroczyło swój zakres działania.

Jeżeli prezydent skorzysta z tego prawa, winien sprawę przedłożyć bezzwłocznie władzy nad-

zorczej celem rozstrzygnięcia kwestyi, czy uchwałę należy wykonać czy nie.

§ 12.

Porządki czynności.

Porządki czynności walnego zgromadzenia i przełożenstwa izby należy za pośrednictwem Namiestnictwa w Gracu przedkładać do zatwierdzenia Ministerstwu robót publicznych.

§ 13.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Heinold wlr.

Trnka wlr.

